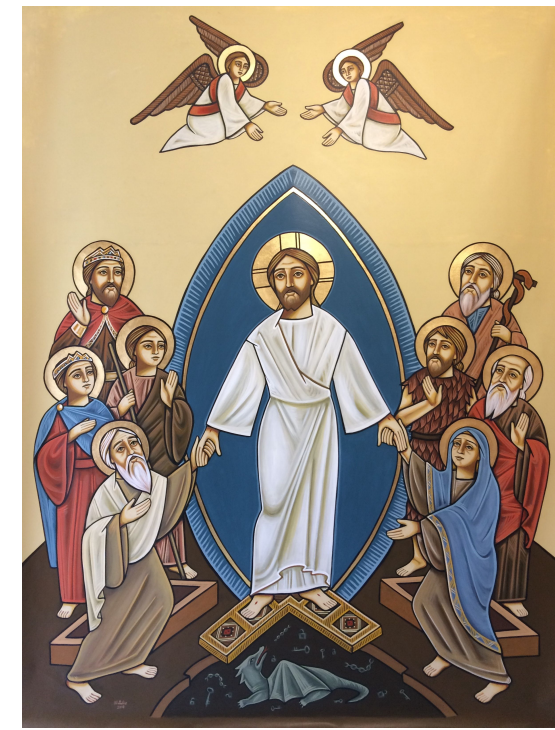

L'Èxode ha estat sempre el model per a la nostra Quaresma. L'alliberament de l'esclavatge d'Egipte i el consegüent pelegrinatge pel desert, constitueixen una experiència espiritual permanent. D'aquí la importància de la **memòria**: "... Recorda el camí que el Señor el teu Déu t'ha fet recórrer durant aquests quaranta anys pel desert..." (Dt 8,2). I això se'ns diu a nosaltres avui: fes memòria del que el Senyor, el teu Déu, t'ha fet passar durant aquests anys i cerca el significat. Com Maria, que guardava en el cor tots els esdeveniments que no entenia (Lc 2,19).

La carta als Hebreus, al capítol 4, compara la marxa d'Israel cap a la Terra promesa, el Lloc del Repòs, amb el pelegrinatge de l'Església cap a la Patria Celestial, i recomana la fe i l'obediència per entrar al veritable Lloc del Repòs. Però hi ha una diferència: pels cristians la Pasqua és abans, el Cel ja ha entrat a la Terra amb la Resurrecció de Jesús, i la Patria Celestial ja es pot experimentar aquí. Evidentment aquest do escatològic és gratuït, l'experiència de l'Esperit Sant no es pot exigir, però si es pot preparar.

Una vida tancada en l'egoisme, barra les portes a l'experiència de l'Esperit, i una vida lliurada, pro-existent com la de Jesús, obre les portes a la joia celestial. "El qui perd la vida, la guanya". Tal com diu 2Cor 4,16: "En la mesura que la nostra vida es va consumint d'amor, dins nostre es va eixamplant la vida de la resurrecció."

És en aquest sentit que el pelegrinatge cap a la Patria, el camí, es converteix en actituds concretes que ens fan experimentar El Repòs de la Pàtria (He 4,10) o el neguit de la Mort. Perquè com diu He 11,1: "Creure és posseir anticipadament els béns que esperem."

Suggeriments:

- Llegir Hebreus, capítols 3 i 4
- Llegir el salm 95(94). Quina és la temptació de Massà i Meribà?
- Pensar en els cinc o deu anys darrers de la meua vida i recordar moments importants. Què m'ha volgut dir Déu?